

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Nøddeknækkerne. Et satyrspil (1845)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Poetiske Skrifter", i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. 169. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind03-shoot-idm140684018854960/facsimile.pdf (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

FØRSTE NØDDEKNÆKKER
Høistærede! min er Skylden ei,
Og mine Brødrer ei heller.

HANS
Neil

Jeg tilstaaer, naar alle Nødder var slette,
Saa maatte de vrages, det var det Rette.
Men sørgeligt er det dog, min Tro,
For Den, der stod op, før Hanen fik Sko,
Og drog til Skoven, for sig at fornøie,
Og plukkede Nødder med største Møie,
Og blev i Regnen saa vaad som en Hund,
Og fik spoleret i Bund og Grund
Sit eget og sine Damers Tøi,
Hvis Indkjøbspriis er forbandet høi, —
Jeg siger, sørgeligt er det for ham,
Og maa næsten betragtes som en Skam,
At komme, ved Enden af slig en Dag,
Tilbage med uforrettet Sag,
Begive sig hjem med smudsket Dragt,
Og ikke den mindste Nød have smagt.

FØRSTE NØDDEKNÆKKER
Jeg nægter ei, det er ubehageligt,
Og jeg beder Dem være forsikkret om,
At vi finde det Alle meget beklageligt
At maatte fælde saa streng en Dom.
Men, ærede Selskab, ifald De vil
— Hvad visselig De har Aarsag til —
Beklage Dem over hvad her er hændt,
Og især det daarlige Tractement,
Da ville De gunstigen behage